

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:		Főszerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Helyben: Egész évre . 10 K Fél évre . . . 5 „ Negyed évre 2-50 „	Vidékre: Egész évre . 12 K Fél évre . . . 6 „ Negyed évre 3 „	Dr. HEBRONY JÓZSEF	Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TARSÁ nyomdája.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusítónál.		Felelős szerkesztő: RUTTKAY MENYHÉRT	A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Jogos nemzeti önvédelem.

— Válasz Bizony Ákos cikkére. —
Irtta: *Köszegi Armand.*

Nehéz szívvel fogok tollat, mert itélnem kell!

Bizony Ákos ur, ki az országgyűlési függetlenségi párt obstrukciójának leszerelésében igen, de magában az obstrukcióban részt nem vett, a „Miskolci Napló“ 162-ik számában oly lesújtó dolgokat mond el az avataltan publikum előtt a függetlenségi párt ama nagy és nemes küzdelméről, melyben az egész nemzet mögötte áll, melyeknek nincs logikai alapja, sem ténybeli vagy politikai indoka.

Az utasítások kora lejárt s ámbár jelentős politikai kérdésekben bizonyos párt által megválasztott képviselőre nézve a pártprogram, a melynek alapján az illető megválasztott, kötelező, legalább abban az értelemben, hogy a mit megválasztatása előtt ígért, azt meg is tartsa, mindamellett nem vonjuk kétségbe Bizony Ákos urnak azt a jogát, hogy ő abból a pártból, melynek álláspontjával vélt vagy nem vélt okok miatt meggyőződése időközben ellentétbe jutott, hogy abból ki is léphessen. tehát mintegy cselekvőleg manifestálja kifeléhatólag, hogy ő a pártnak ilyen vagy olyan eljárásával szolidaritásban nincsen, de kétségbe vonom azt, hogy joga lenne vagy oka Bizony Ákos nak arra, hogy az u. n. obstrukciót, mely voltaképen nem egyéb, mint a jog alapján álló s a nemzeti lelkiismeretet képviselő kisebbség parlamenti ellenállása a jogfosztó többségi erőszak ellen, hogy ezen küzdelmet az elítélés, sőt kicsinylő lenézés ama nemében részesítse, melyért a szabadelvű, vagyis a kormányt szolgáló tábor szinte ujongva üdvözli.

Avagy similis simili gaudet?

Akkor tessék levonni ebből a végső konzekvenciát és nem saját elulálló és harcizló táborára löni hátmőgi állásban éles tötéssel és hamis érvekkel.

Hát foglalkozunk egy kissé Bizony Ákos ur hírlapi nyilatkozatával.

A hogy én kiveszem értelmét, különösen három elvet domborít ki ebben.

Az első az, hogy az obstrukció rendkívüli és erőszakos eszköz, melynek gyakori alkalmazása vétele a parlamentarizmust veszélyezteti, a mennyiben reakciója lehet a szólásszabadság megszorítása.

A második az, hogy Kossuth Ferencz ur a horvát bánval folytatott pártközi tárgyalások rendén garantálta a függetlenségi párt engedékenységet s az obstrukció abbahagyását, ha az ujonczlétszám felemeléséről szóló törvényjavaslat levétetik a napirendről s mivel a bán ezt megtette, a függetlenségi párt szöszegő, hogy az obstrukciót tovább folytatja s ő ilyen emberekkel egy uton nem halad.

A harmadik érdemleges része Bizony Ákos ur hírlapi nyilatkozatának az, a mikor a horvát bán kormányelnöki ténykedéseit méltatván, nem lát semmi jelentős okot fenforogni arra nézve, hogy ellenében a parlamenti harc erősebb eszközei igazolva volnának, sőt a klotür behozatalával való fenyegetés sem ijeszti meg Bizony Ákos urat.

A mi az első elvet illeti, hogy jogos-e vagy nem az obstrukció alkalmazása vétele, abban nagyon téved Bizony Ákos ur, mikor azt a mai különleges politikai helyzetben nem tartja alkalmazhatónak, példákat hozván fel arra, hogy milyen sűrűn vétetett igénybe a kisebbségi ellenállásnak ez az erőszakos eszköze. Mindjárt elsőnek felhozva Tisza Kálmán obstrukcióját, melyet

ez. — mint tudjuk — a bal-középi vezértársával Glyczy Kálmánnal s a velük egyesült Simonyi Ernő és Irányi Dániel által vezérelt szélső baloldallal 1872. év telén két és fél hónapon át folytatott az 1869—1872-ik évi országgyűlésnek azon év április 15-én történt bezárásáig. Tóth Vilmos belügyminiszter szerencsétlen választási törvényjavaslata volt az, mely ellen ez az obstrukció megindult, mert ez a javaslat a választóknak mintegy 50%-át fosztotta volna meg legszentebb polgári jogosultságától a cenzus hihetetlen felemelése által.

Álljunk meg itt. Az ellenzék ekkor is ideális hivatása magaslatán állt, követelvén az általános szavazati jogot s a teljes inkompatibilitást s külön törvény létesítését a vesztegetések megakadályozása iránt, úgy hogy végre is a kitartó parlamenti ellenállás s a megindult közvélemény nyomása folytán a Tóth Vilmostéle vakmerő, jogfosztásra irányuló törvényjavaslat visszavonott. Visszavonattak, — mint Bizony Ákos ur maga kiemeli — a második obstrukció folytán is az 1889-ik évi véderőjavaslatnak azon sérelmes részei (a hirhadt 14. és 25-ik §), a melyekben a bécsi hadügyi kormányzat a nemzetnek ujonczmegajánlasi sarkalatos jogát akarta elkobozni.

A harmadik obstrukció az alkotmány bástyája, a vármegyei önkormányzat ellen intézett támadást hiúsította meg.

A negyedik — ugymond — közgazdasági önállóságunk állandó megkötése ellen intézett támadást a Bánffy-féle ischli klauzulát hiúsította meg.

Tehát ha mindezen esetekben az obstrukció jogos, indokolt és eredményes volt, akkor — kérдем én — mért ne lehetne az a jelen esetben is?

Erre Bizony Ákos ur azzal felel,

hogy a mostani ujonczjavaslat mindössze csak egy évre szól, a mi részünkről körülbelül csak 10.000 emberrel emelik a létszámot és hogy anyagi megterhelésünkkel nem jár! Hát ezt bizony senki sem hiszi el! Mert az a javaslat, ha egy évre szólna is, Kossuth Ferencz urnak és tarsainak a mostanihoz hasonló engedékenysége és szalon-ellenzéki sége folytán a jövő évre ismét törvényerőre emelkednék, annyival inkább, mivel már akkor meg volna a jogfolytonossága is. A mi pedig azt illeti, hogy a rendes ujonczlétszámunk Magyarország részéről 10.000 emberrel való felemelése anyagi megterhelésünkkel nem jár, mikor széles e hazában mindenütt a legnagyobb nyomor és inség dühöng és szinte futva menekül innen az éhező, a nyomorgó föld népe üres tarisznyával és koldusbottal idegen hazát keresni... ilyenkor ezt állítani legalább is merész naivság, sőt még ennél is több: a törvényhozói feladat etikai alapjának lábbal taposása. Ha tudja, ha látja, ha érzi Bizony Ákos ur népünknek leirhatatlan nyomorát és rettenetes szegénységét, akkor az isten szerelméért, hogy mondhatja azt, hogy dejszen elbirja még a magyar nép az újabb és nagyobb anyagiis véráldozatot is, a mit az osztrákvét a nyakába.

Tisztelt képviselő ur! Az ilyen beszédekért udvari tanácsossá bizvást megtehetik az embert Bécsben, de függetlenségi népképviselő Magyarországon nem lehet! Hiszen, ha semmi másról nem lett volna szó, mint gyakorlati czélról, csak arról, hogy megakadályoztassék a gazdasági erőforrásoktól megfosztott, nyomorral küzdő nemzet újabb és nagyobb anyagi megterhelése, már ez is, egyetlen és főkötelességévé tette volna Önnek, hogy minden erejéből harcizoljon

Üzletmegnyitás.

BLOCH BÉLA

órák és ékszerész

MISKOLCZON, Városháztér 19. szám a Korona-szálloda mellett.

Gazdagon felszerelt inga-, irodai-, arany- és ezüst zsebórák, ugyszintén mindenféle ékszerek raktára.

Órajavitásokat 2 évi jótállás mellett, bármily szerkezetű fali- és zsebórákat, nemkülönben svájci, angol, amerikai órák javítása elfogadtatik a legjutányosabb ár mellett.

➡ Régi órák és ékszerek becseréltetnek. ➡

a osztrák katonai kormányzat telhetetlen és végzetes követelményeivel szemben s hogy rendszerül harcizva megálljon azon a helyen, a hová Önt kerületnek bizalma emelte s hol a nemzet erkölcsi störténeti ereje védőpaizsként borul a harcizó, az igazi ellenzék fölé.

Igenis! Mert az obstrukció nemcsak joga, de sőt egyenesen kötelessége annak az ellenzéknek, mely programjába a nemzeti czélok és elvek teljességét vette fel, egy idegen kormányzat ellen, mely nemcsak a programot magát, de a nemzeti lét eddig ép-ségben meghagyott csekély feltételeit is megakarja semmisíteni.

Hogy más gyakorlati érvényű s időhöz kötött törvényjavaslatok tárgyalása e miatt jelentékeny halasztást szenved, ez igaz. De ez nem ok arra, hogy a jóért a jobbat feláldozzuk. Vajha mindig előttünk lebegne követendő példaképen a pozsonyi diétai ellenzéknek a következetes harca és ellenállása, melyel mindaddig fél nem hagyott, míg a gravamenek nem orvosoltattak, bárha a kormányhatalom a reformok egész tömegével, mint mézes madzaggal kecségtette is.

De Bizony Ákos urnak nincs igaza abban sem, hogy az országgyűlési függetlenségi pártnak Barabás Béla által vezetett része szöszegést követett volna el. Mert nem ismerhetjük el Kossuth Ferencz urnak azt a diktatori hatalmát, hogy bennünket, igazi függetlenségiakat megejtett hűségának különböző érdekei szerint, Bécsből jövő parancsszóra lekötzhessen és gátat vethessen a

nemzeti jogok védelmére irányuló tevékenységünk elé. Hiszen a függetlenségi párt részéről *Barabás és Polónyi* Héderváry-Khuennek csak azon kijelentése folytán ígérték meg az obstrukció félbehagyását, ha az ujonczlétszám felemeléséről szóló törvényjavaslat a napirendről egyszersmindenkorra levétetik. Látnivaló ebből tehát, hogy nem az ellenzék követett el szöszegést, hanem a horvát bán, mikor alig két nappal utóbb ezen megállapodás után kormányprogramját kifejtve és tegnap tett ígérését elfelejtve nagy garral kijelenti az egész országgyűlés előtt, hogy ő az ujonczlétszám felemeléséről szóló törvényjavaslatot csak „*egyelőre*” vonja vissza, tehát addig, míg az indemnitást meg nem kapja. A mi azt jelenti magyarul „engedjetelek csak egyszer szabadkezdet, limonádé ellenzéknek, majd szétütök köztetek vasököllel.” Uj választással és olyan erőszakosságokkal, a minőket ez a horvátországi pribék a bitófák aljából hozott ide. Hát nem kötelessége ilyenkor egy lelkiismeretes és czélját tudó, igaz ellenzéknek az hogy ilyenkor talpraállva, még a legelkeseredettebb harcz árán is közös erővel és egyesülve kiverje a magyar férfiak számára fentartott kormányelnöki székéből az osztrák katonai reakciónak azt a betolakodó ravasz ügynökét, a ki mézes-mázos szavával megejtethet ugyan egy-két naiv függetlenségi gimplit, szövetséges társául nyerheti és járszajágra fűzheti minden kormányok engedelmes eszközét, a nagy Kossuth kis fiát, de ma-

gát s nemzet egyetemét. a magyar lelkek ezreiben élő köz tudatot és lelkiismeretet az ő adáz czéljai és ellenséges mivolta felől tévedésbe nem ejtheti.

Am Bizony Ákos ur azt mondja, hogy Kossuth Ferenczet „az általa elnökölt párt” diszkreditálta a koronával szemben az által, hogy a harczot újból felvette, bárha Kossuth ur a Jellachich bán utódjával *feltétlenül* alkudott meg a haza sorsa iránt. „Unbedingte Unterwerfung!” Eh! Leggyünk tisztában már ezzel a ténynyel is. Hát igazi függetlenségi politikusként lehet-e és szabad-e egyáltalán felfelé is tetszelegni? S vajjon lehetséges-e a függetlenségipárt részéről a mai közjogi rendszerbe való beleilleszkedés s annak alapui való elfogadása a kormányképessegre való törekvéssel együtt, a mikor a függetlenségi program lényege pedig a jelenlegi közjogi rendszerrel való teljes inkompatibilitásban áll?

Régóta rossz szemmel nézzük mi már a Kossuth Ferencz ténykedéseit s magam részéről való-ságos szerencsétlenségnek tartom, hogy az ő mérnöki foglalkozását és a szép Olaszországot otthagya, a magyar függetlenségi ügy elére állt, kozmopolita lélekkel és nyers anyagi vágyakkal, hogy hidat verjen itt a magyar nép romlatlan függetlenségi hite és az ösztövére 67-es kormányképesseggé között. Igen! A Kossuth név varazsa semmiképen sem mentheti a Kossuth Ferencz vétkeit, a melyeket édesatyja — Kossuth Lajos — ellen követett el! Elég sajnós, hogy

egyesekek, mert mandátumukat egyedül neki köszönhetik, nem merik megmondani neki, hogy ő nem való a politikai pályára. Hisz Kossuth Lajosnak ugyszólván egyetlen végkivánsága az volt, a mit gyermekei neveltetésével is biztosítani akart, hogy azok nem hogy az ő nyomdokába de még ama pályára se lépjenek, melyen ő hiába küzdött, szenvedett és meghalt...

Ne vádolja tehát Bizoy Ákos ur mandátumkereséssel, vagy népszerűség hajhaszással a függetlenségi párt harcizó részét, ne ennek tulajdonítsa az obstrukciónak uiból való felvételét, hanem az egész ország feltartóztatlan és ellenállatlan élet-erejének, mely harcizba küldi elő-örsök gyanánt, ha élet-halál harcizba is azokat, kik neki, mikor választott, a nemzeti jogok védelmére tettek fogadalmat.

Követeljük a magyar nyelvet és magyar zászlót abban a hadseregben, melyet közös vér és pénzálodozattal tartunk fenn. S e követelésünktől soha senki fia szavára sem állunk el, sem pedig annak érvényesítését el nem halasztjuk, mert a halasztás is jogfeladás akkor, mikor a politikai élet fluktuációja mindig újabb és újabb teendőket tűz ki élénk s mikor a vágyaiban és sérelmei hevében föllángoló néplélek annyi sok színes ígérlet után végre is tetteket vár tőlünk, akkor nem elég azt mondani, hogy de így-úgy, én azért küzdeni akarok és fogok a függetlenségi elvekért. Mert ez csak üres szó, a szó pedig gyakran oly távol van a valóságtól, mint

TÁRCZA.

Vasárnapi pennarágás.

— Rágja: Fe. ér Sándor. —

Az „Ellenzék” eredeti tárczája.

Jaj de meleg van!

Ha a tyúkszemek azon tisztelt tulajdonosának, a ki tegnap a Széchenyi-utcán nyugodt felépésem folytán a lábára megvakult. (nyugodtan felléptem a lábára) mondom, ha annak az urnak tegnapi lakonikus kijelentése annyira igaz lett volna, mint a mennyire rövid volt, akkor az én fejemet most spargán eregetnék föl a levegőbe.

Mert akkor ez általam tisztelt fej olyan lenne, mint egy hatosos luftballon.

Tudniillik — üres.

Tartozom magyarázatképen ki-

jelenteni, hogy mikor Phoebus oly bőkezűen eregeti le a meleg áldást, bizonyára felsziv vele minden ökörvölőt.

De hát annak a tegnap tisztelt urnak nem volt igaza, mert én még mindig föl nem eresztett fejfel melegedem a Széchenyi-utcán és a melegegyütt a büszkeség is tágtítja és dagasztja kebiemet, hogy én milyen előkelő városban vagyok, ahol még az aszfaltot is *angolul próbálják*.

Kérdi tőlem a jambor falusi, hogy: mitől jők azok a vasládák?

— Kérd nem tudja? Hát először odaviszik a *magyar iparpártolást* s tüzet gyujtanak vele. Mikor aztan az már egészen *elégelt* akkorára odabent is feketére főtt a magyar ember panasza és a *nemzeti érzés*. Ezt aztan rákenik a földre és csak úgy taposnak rajta.

— De hiszen ott essen le menten

a csizám sarka, ha én azon egyszer végig megyek.

* * *

Találkozom a pesti kollegámmal. — De meleg van. Te miféle tér az ott?

— Erzsébet-tér.
— De furcsa az Erzsébet szobrotok.

Hisz az a Kossuth-szobor.
— Az Erzsébet-téren?
— Igen, ezt nem érted, ez — *városi loyaltitás*.

Aztán megindulunk a térre. A padok csak úgy ragyognak a nap-sugaraktól, s én kénytelen vagyok leleményességemhez folyamodni. Megállok egy pad előtt, árnyékot vetek, s leheverek az árnyékba.

— Miért nem mégy az Avasra vagy a Népkertbe?
— Minek, mikor olyan közel van

nekünk Erzsébet sétaterünk padokkal.

* * *

Már csak a kánikulánál maradok. Ebben a tulságosan szép időben jut eszembe, hogy engem a sors már nem üldöz: Sohse viszek most ernyőt s mégsem esik. Pedig azelőtt mindig akkor esett, mikor nem volt nálam ernyő.

Kossuth Ferencz is úgy van vele. Éppen akkor következtek be a hűvös, esős napok, mikor ő azt az *ócska köpenyeg*et, melyet még apjától kénytelen keletlen örökölt, levette. Hat igaz is. Ócska volt már nagyon a szövete. (Ezt a szövetet ma nemzeti aspirációk nevével ismerik.) Kopott is volt, itt-ott lyukas is, kiette a moly (a minek loyaltitás a neve) hát nem csoda, szégyelte is ezt az *ócska köpenyeg*et, a melyben ott *legfelül*, a bársonyszékek régióin tul nem igen illik megjelenni.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy helyben, **Széchenyi-utca 40. szám alatt**, ifj. Klein Testvérek czég üzlethelyisége mellett (a színházzal szemben)

férfiszabó-üzletet

nyitottunk. Üzletünkben úgy a **hazai**, mint **angol**, **francia** és **brünni divatke-**

mékből állandóan nagy raktárt tartunk. Sokoldalú tapasztalataink, melyekét e szakmában több

előkelő czégnél szereztünk, valamint az üzlet reális vezetésére irányuló elegendő tőkebefektetésünk

feljogosítanak bennünket arra, hogy a nagyérdemű közönség bizalmát kikérjük, melyre magunkat mindenkor érdemessé fogjuk tenni.

Midőn még megemlítjük, hogy czégünk egyik tagja, **Fábián Ede** ur, **Silbiger Armin Testvére** helybéli czégnél az üzlet alapításától kezdve mai

napig mint utazó-szabász volt alkalmazva, hol szorgalma és szakképzettsége által a t. magondalók részéről is a legnagyobb elismerést vívta ki, kérjük, hogy ruha-

szükségletet nálunk készíttetni sziveskedjék, igérjük, hogy minden törekvésünk oda fog irányulni, hogy nagybecsű bizalmát és elismerését kiérdemeljük.

Levélben a keresésnél megrendelés czéljából, mintákkal felszerelve, azonnal odautazunk.

Fábián Testvérek

törvényszékiileg bejegyzett czég alatt

egy a mai kor igényeinek tel-

jesen megfelelően berendezett

üzletet tartunk, melyekét e szakmában több

előkelő czégnél szereztünk, valamint az üzlet reális vezetésére irányuló elegendő tőkebefektetésünk

feljogosítanak bennünket arra, hogy a nagyérdemű közönség bizalmát kikérjük, melyre magunkat mindenkor érdemessé fogjuk tenni.

Midőn még megemlítjük, hogy czégünk egyik tagja, **Fábián Ede** ur, **Silbiger Armin Testvére** helybéli czégnél az üzlet alapításától kezdve mai

napig mint utazó-szabász volt alkalmazva, hol szorgalma és szakképzettsége által a t. magondalók részéről is a legnagyobb elismerést vívta ki, kérjük, hogy ruha-

szükségletet nálunk készíttetni sziveskedjék, igérjük, hogy minden törekvésünk oda fog irányulni, hogy nagybecsű bizalmát és elismerését kiérdemeljük.

Levélben a keresésnél megrendelés czéljából, mintákkal felszerelve, azonnal odautazunk.

Kiváló tisztelettel **Fábián Testvérek**.

a nem ob

az igazi f

A horv

tegesse

hiába fec

a klotür

dokolja a

valamenn

be van h

lehet vesz

parlamen

ténelmi

értékeseb

nélkülöz

a szólás

kor, mik

egy idege

birtokába

zabb küz

dásai elle

kötelessé

magyar

hagyomá

nyomdok

kormány

vigyék

az anya

ság utja

Szegé

szén a t

jobb fia

politikáj

idegen

és eldob

vert, mik

Tekints

tene!...

Sturm

György,

kerület

szombato

tott a ke

nagy iga

tatott a

szándéka

Vagy

peny.

Most

lasztásol

hatja a

No ug

az ócska

dobhatja

hogy né

pedig hi

mentük

gyar em

s azt

nyeg."

Egy k

Ke

A le

Alfréd s

tivát, b

lenzékne

inszolen

müvel, i

Mit szól

neki a s

de hallg

bive. (C

a nem obstruáló függetlenségek az igazi függetlenségi politikától.

A horvát bánt pedig ne mentesse előttünk Bizony Ákos, hiába fecserli a logikáját, sem a klotúr elfogadhatóságát ne indokolja azzal, hogy ha az már valamennyi Európai parlamentbe van hozva, akkor nálunk sem lehet veszedelmes, mert a magyar parlamentnek s vele együtt történelmi alkotmányunknak legértékesebb, legbecselesebb és legnélkülözhetlenebb sarkalatos joga a szólásszabadság, különösen akkor, mikor Szt. István koronája egy idegen nyelvű uralkodó család birtokában van s mikor a legádázabb küzdelmet-mindig azok támadásai ellen kell folytatnia, kiknek kötelessége az volna, hogy a magyar nemzetet a történelem hagyományai által megszentelt nyomokon s a törvények alkotmányos szellemében előre vigyék és támogassák mindig az anyagi jólét és a szabadság útjain.

Szegény Magyarország! Ki leszen a te támogatód, ha a saját jobb fiad hirdetik a jogfeladás politikáját az ellennünk támadt idegen zsoldosok felbátorítására és eldobják a kezükbe adott fegyvert, mikor harcolniuk kellene!.. Tekints le ránk magyarok Istene!...

Sturmán György beszéde. Sturmán György, a mező-keresztési választókerület országgyűlési képviselője szombaton nagyszabású beszédet tartott a képviselőházban. Beszédében nagy igazságokat mondott el. Rámutatott a horvát granicsár alattomos szándéka. Ő csak időt akar nyer-

ni, hogy megtörhesse az ellenzéket, a nemzeti ellenállást.

Sturmán György beszédét a függetlenségi párt folytonos helyeslés és tapsa között mondta el. Azon kezdte a beszédét, hogy annak a küzdelemnek, amelyet a közjogi ellenzék folytat, mélyreható okai vannak. A katonai javaslatok csak kasszus belli voltak, de a harc már foly négy száz esztendő óta és folyini fog mindaddig, míg a *nemzeti kívánásai* nem teljesíttetnek. (Igaz! Ugy van a szélsőbaloldalon.)

A birodalmi politikások a dinasztia határait csak a magyar nemzet rovására látják biztosítottak. Ha a 48-iki törvényeket keresztülvitték volna, fejlődésben volna az ország és meglenne a nemzeti jólét. (Tetszés a szélsőbaloldalon.) A birodalmi politikások azonban nem hajtották végre ezeket a törvényeket, de ezért a nemzeti érzést elaladni nem lehetett, bárhogy iparkodtak a hatalom emberei jogainkat kétségbe venni, félremagyarázni. (Igaz! Ugy van: a szélsőbaloldalon.) Most itt az ideje hogy a 67-es törvényekben kifejtett jogaink biztosítottassanak. A többség akarata előtt meg nem hajolnak, mert a választó polgárok többsége ragaszkodik ahhoz, a mit ők követelnek. A harcot úgy lehet befejezni, hogy *vagy erőszakosan át kell gázolni minden jogon, minden alkotmányon, vagy pedig meg kell adni a nemzeti jogokat.* (Tetszés a szélső baloldalon.)

Hock János: Ez a helyes! Meg kell adni a nemzeti kívánalmakat.

Sturmán György: Azt beszélték, hogy a hatalom az erőszakos eszközökhöz akar vauolni. De erre a többség soraiban is érdekes változást látunk és hangot adtak azoknak a kívánásoknak, a melyeket követelünk.

A miniszterelnök azonban nem akar szóba állani a nemzeti kívánalmak tárgyában. Ebből az következik, hogy a hatalom nem akar engedni. Ezért megakarják erőszakos választásokkal törni az ellenzéket, megakarják mutatni azt, hogy az ország elítéli az ő küzdelmüket. *A függetlenségi párt azonban küzdeni fog mindaddig, míg kezéből a fegyvert ki nem csavarják, vagy míg a nemzeti követelések nem teljesíttetnek.*

A 67: XII. törvényekben letektetett jogaink teljesítését a fokozatos haladásért követelik, mert az ő alapelvük az önálló magyar hadsereg. Minthogy a miniszterelnök programja sem a nemzeti követelések teljesítésében, sem pedig a béke helyreállítására vonatkozólag semmi biztosítékot nem nyújt, azt tudomásul nem veszi. (Élénk eljenzés a bal- és a szélsőbaloldalon.)

UJDONSÁGOK.

Évforduló. Vasárnap volt hatvan éve annak a nagy tüznek, mely Miskolc városának csaknem az összes, mintegy 1500 házat porrá égette. A tűz, mely 1843. júl. 19-én, a szerencsétlen Illés-napján ütött ki, az Alsó Papszeren levő Lavandovszky háznál keletkezett az ottan számlaköteleket fonó munkások hanyagsága következtében. A tüzvész okozta kárt mintegy három millió fortra becsülik. Hasonló nagycsapások — részint tűz részint vízveszedelmek — többször pusztították már városunkat, így pl. 1598-ban a keresztelési csata után a törökök törtek reánk, 1685-ben Kis-Csoltai Ragályi János szendrői kapitány vezetése alatt levő zsoldos labanczokkal a városunkban időző kevesebb számú kuruczokra rontott, mely alkalommal is sok házat felgyújtottak. A kuruczok ekkor a la-

bauczok elől a városban legtöbb védelmet nyújtó avasi templom tornyába menekültek. Még akkor ugyanis nem volt „legyben” a torony a templommal, hanem ott emelkedett a templom nyugati végén. A labanczok azonban itt sem hagyták békében a kuruczokat, hanem ostrom alá fogták őket. Az ajtót kivetették a sarkából és a toronyba felhatolva, az ott levőket részint lekaszabolták, részint az ablakokon kihajagták. A templom földjén ugyancsak patakzott ekkor az embervér. Ugyanekkor felgyújtották a templomot is, melynek bolthajtása ekkor rombolódott le s ezóta van deszkapadlása. Ekkor építették a templom közelében lévő harangtoronyt, mely tehát a templomnál mintegy négyszáz évvel fiatalabb.

Nagy árvíz pusztította Miskolc városát 1691 tavaszán, midőn a Pöcze és a Szinva annyira megaradt, hogy vizök majdnem az egész várost elsöpörte. A város a Bandzsalgó szőlőhegyen levő kőbányából épült fel újra. 1706-ban ismét nagy tüzkeresztségen esett át városunk, mikor is a reánk tört németekből és ráczokból álló labanczhadak teljesen felégették. Az ev. ref. főgimnázium régi könyv- és levéltára és állítólag az egyház anyakönyvei is ekkor semmisültek meg. Ezenél csak az 1843-ki tüzvész volt rettenetesebb. Az 1878-ban ismét az 1691-ikihez hasonló árvíz fűrdetett meg bennünket. Istennek hála azonban Miskolc kiheverte a nagy csapásokat s lakosainak és előjáróságának buzgalma folytán ma Pozsony után Felső-Magyarország leghatalmasabb városa.

Halalozás. Dávid József közbecsülésben állott polgártársunk vasárnap este, élete 80-adik évében végelgyenyülésben meghalt. Ma delután temetik a deszkatemplom udvaráról. Az elhunytban Dávid József hangácsi ev. ref. lelkész Dávid Árpád m. kir. honvédmester édes apjukat gyászolják.

Eljegyzés. Altmann Samu sitor-alja-újhegyi ruhakereskedő eljegyezte Gál Fannyka kisasszonyt, Klein Dávid fűszerkereskedő kedves leányát.

Borsodvármegye a kassai kiállítás. Kassa szab. kir. város közönsége Borsodvármegyét is megüdvözölte a II. Rákóczi Ferencz korára vonatkozó ereklye kiállításnak f. évi június hó 26-án d. e. 10 órakor kezdődő megnyitási ünnepélyére. Borsodvármegyét a megnyitáson dr. gróf Haller József és dr. Szentpáli István megyebizottsági tagok fogják képviselni. Dr. Vadnay Tibor alispán helyettes felkéri a vármegyei megyebizottság tagjait, hogy azok, kik hasonló minőségben a megnévezettekhez csatlakozni óhajtanak, ebbeli szándékukról őt, avagy a küldötteket értesítsék.

Kinevezés. A kassai itélőtábla elnöke dr. Dénes Ferencz ügyvédjelöltet, Mayer Zoltán és ifj. Lator István. végzettség joghalgatókat a tábla kerületébe díjtalan joggyakorlókaká nevezte ki.

A rendőrtisztek egyenruhája. A miskolczi rendőrtisztek egyenruhája már elkészült s a főkapitány és három alkapitány most uniformisban diszeleghetnek, ha a posztóruha a mostani hőmérséklettel nem volna inkompatibilis. A biztosok egyenruhájának kérdése még a belügyminisztériumtól várja a megoldást. Ugyanis a biztosok felebbesztést nyújtottak be a városi tanács azon határozata ellen, hogy uniformisaik galléra ezüst rozettával láttassék el. Valószínű azonban, hogy az aranyrozettát nem igen

Vagy tán nehéz is neki ez a köpeny.

Most meg azt mondta, hogy új választások alkalmával nem támogathatja a kormányt.

No ugy-e? Tudtuk mi, hogy azt az ócska köpenyt egészen le nem dobhatja. Hisz az apjaé volt, kell hogy néha napján bele takarózzék, pedig hiába burkolózik bele, ki ismertük már belőle. Ilyenkor a jó magyar ember csak megcsóválja a fejét s azt mondja: „Eszó után köpenyeg.”

Egy kormánypárti képviselő a helyzetről.

— Levél egy barátjához. —

II.

Kedves barátom!

A legiszláció stagnál. Sréter Alfréd barátunk megtette az iniciatívát, s loyálisan ajánlta fel az ellenzéknek a leszerelést. Mert igazán inszolencia, a mit az a pár ember művel, in speczie az a Beöthy Ákos. Mit szólsz hozzá? Hozsannát zeng neki a szélsőbal intranzigens része, de hallgat a Kossuth Ferencz és hive. (Csak egy van már? Szerk.)

Khuennek teljesen irrelevans ez a sok üres szálmacsépelés, ő szilárdan marad a helyén, mert ezt *font* ugy akarják. Az ő politikai integritását nem tudják megtörni soha. Nanszensz törekvés tehát a további küzdelem. Még az officziózus ellenzéki lapok is helytelenítik ezt a késhegyig menő harcot. Beöthyre és Barabásra ráolvashatom Horác szatirának egyik mondatát: „per nobile fratrum”. Hiába akarnak ők minket perszuadálni, beszélhetnek nemzeti jogokról, nyelvről, zászlóról, az bliktri. *Első az ország érdeke. S mi az? Hogy legyen katona, sok katona. A nervusz rérum? Az előkerül, mert mussáj.*

Terfid ember, ki ezt be nem látja. Phomlomokkal nem fognak minket elkápráztatni. De tulajdonképpen mi a nemzet posztulátuma? A magyar nyelv? Annak a parasztnak mindegy, ha katonakorában a káplár azt mondja: „*te marha*” — vagy „*Du Rindfleisch!*” Ezen rágódni neveltséges bornirtság.

De vegyük azt a premiszát, hogy az „ugynevezett engedmények” közül valamit adnak, nem veszt-e a kormány ezzel presztizséből, hogy a kisebbségnek, ennek a törpe minori-

tásnak enged? Hiszen van már engedmény Itt a kétéves katonai szolgálat, eléggé pregnánsan fejtette ki az új honvédelmi miniszter, melylyel általános reconnaissance-ot aratott. Itt nincs rekuráció, különben is grand ridicule lenne a dolog.

A helyzet komoly? Mondják azok, kik nem ismerik a többség magartását. Pedig egy cseppet se komoly. A skepticizisták meg vaczillálnak s rekriminálnak, sőt recenzió alá vesznek minden molekulát. De mi? Kaczagunk. Tabula rasa barátom, Khuent spontán követjük s most már a volt nemzetipártiak is körömszakadtig velünk vannak. Eddig féltem, de most nyugodt vagyok. Jöhet a Ház felosztása, mandátumom zikher!

De — köztünk legyen mondva — légy azért otthon résen. Az ördög nem alszik.

Barátod

Magyarigeni Jeremiás.

képviselő.

A másolat hitelül:

Mártónffy Imre.

kapják meg, mert sehol az országban nem viselnek ilyet az egyenruhás rendőrbiztosok. Bizonyos, hogy egy-két év múlva az állam veszi a kezébe a rendőrség ügyét és akkor a rendőrtisztek országszerte egyforma öltözetet kapnak. Éppen azért káros volt a városnak ilyen nagy költségekbe vernie magát, midőn elegendő elemi iskola felállítására nincs pénze s a tanköteles gyermekeknek körülbelül fele kizorul az iskolából. Az egyesek tetszelgése kedvéért most drága áron beszerzett egyenruhákat rövid idő múlva vihetik az ószeresnek.

Inzultált lapszerkesztő. Botrányos incidens folyt le szombaton délelőtt 10 óra után Borsodmegyei Lapok szerkesztőségében, melynek előzményei a következők. Egy a névtelenség homályában lappangó valaki góromba levelet intézett a szerkesztőséghez, a miért nem tették közzé, hogy városunk egyik tisztességes polgárának, Grünwald Jakab borkereskedőnek ekkor meg ekkor volt az ezüst lakadalma. A szerkesztőség nem érezvén kötelességmulasztást mivel az említett hírről nem is értesítették őket arra pedig, hogy a város 43,000 tisztességes polgárának családi ünnepeit kikutassa és azokról hasábos referadákat írjon, nem tarthat külön munkatársat erélyesen és meggyőző szavakkal utasította vissza a kötelességre (?) való figyelemzetést és udvariatlan hangon való lemeztetést s egyszersmind a bájos ismeretlen személyére nézve is használt egy pár megillető kifejezést.

Másnap délelőtt egy fiatal ember rohant a szerkesztőségbe és Horkay Elemér felelős szerkesztőtől követelte, hogy a szerk. üzenetben foglalt közleményt vonja vissza s kérjen érte bocsánatot (!).

Horkay Elemér annak kijelentésével, hogy az üzenetben az ezüst menyegzőjét ült házaspárt sérteni nem akarta, a névtelen levélíróval szemben használt sértéseket teljesen fentartotta s midőn a nevezett fiatal ember, névszerint Gergely (Grünwald) Dezső joghailgató, a Grünwald Jakab fia kijelentette, hogy a levelet ő írta, a szerkesztő kijelentette, hogy ezek után nem is áll vele szóba és kifelé indult.

Ebben a pillanatban Gergely (Grünwald) Dezső tetteleg inzultálta a szerkesztőt és rögtön védekező állásba helyezkedett, de erre már nem volt szükség, mert a szerkesztő nem akarata érinteni a fiatal embert s készségesen utat engedett neki a távozásra.

Ugy a párbeszédnek, mint az inzultusnak sül- és szemtanuja volt Klein Sámuel, lapkiadó. Horkay Elemér az esetet bejelentette a V. H. O. Sz. helyi választmányának mely dr. Kovacs József alelnök elnöklété alatt szombaton este 5 és fél órakor ülést tartott, s az incidensre vonatkozólag az alábbi határozatot hozta:

Horkay Elemérnek, a „Borsodmegyei Lapok“ felelős szerkesztőjének azon bejelentése folytán, hogy ő ujságírói hivatásának teljesítése közben, egy társadalmi kérdésről újságban kifejtett nézetéért a mai napon inzultáltatott, kimondja a választmány, hogy Horkay Elemér tagtársunkat ért méltatlan támadást az újságírói szabadság olyan megsértésének tekinti, a melyet teljes felelősséggel utasít vissza, mint az újságírók terrorizálását célzó jogtalan inzultust. Kimondja választmányunk, hogy úgy a jelen esetben, mint mindenkor, ha valamely szerkesztő vagy újságíró hivatása köré-

ben köz és társadalmi kérdésekben elfoglalt álláspontjaért bárki részéről, bármely formában oly czélzattal támadtatik meg, hogy újságírói álláspontjától elterelje vagy megfélemlítse az illető szerkesztő vagy újságíró nem tartozik az ilyen támadással szemben a lovagias eljárás terére lépni, hanem jellemének teljes érintetlensége mellett, ha szenvedett inzultusért bírói uton vehet magának elégtételt.

A Földes Cserei ügy. Az ismeretes affér, mely Földes Gusztáv hírlapíró inzultálásából keletkezett, szombaton nyert befejezést. A két első vádlott ügyében már ítéletet hozott a bíróság, ma pedig Cserei Irma színművésznőre került a sor, akit a járásbíróság becsületsértésre való felbujtásban mondott bűnösnek s ezért 25 korona pénzbírságra, behajthatatlanság esetén 2 napi fogházra ítélte. Az ítélet ellen felebbezést jelentettek be a felek.

Vendéglősök gyűlése. A borsodmegyei vendéglősök, kocsmárosok és kávéosok egyesületei folyó évi július 28-án d. u. 3 órakor a „Korona“ szálloda földszinti termében Bokros Károly elnöklété alatt választmányi ülést tart. Tárgysorozata: 1. Elnökség jelentése. 2. Ügyész előterjesztése a pénzügyminiszterhez intézendő memorandumtervezetről s egyéb intézkedésekről. 3. Új tagok felvétele. 4. Indítványok.

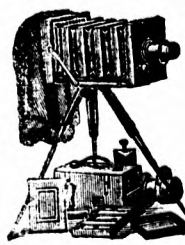
A Sajó áldozatai. Egy jó hónappal ezelőtt egy diák esett áldozatul a Sajónak, most ismét két áldozata van e veszedelmes folyónak. Szombaton délután 3—4 óra tájban Seniczki István szirma besenyői lakosnak János nevű 9 éves fia esett be a Sajóba. Holttestét vasárnap fogták ki a miskolczi határban a Csorba György tagjánál. — A másik vízbe fuit egyén Makola József helybeli cipészlegény, ki vasárnap este fél kilencz óra tájban többet magával fürdött a Sajón. Úszás közben egyszer csak elbukott és társai többet nem látták felmerülni. Holttestét most keresik a katonamentők, de még eddig nem akadtak rá.

Kánikula.

„Hol a boldogság mostanában?
Barátságos hűvös szobában.“

Önkénytelenül is ajkunkra jön a költőnk eként módosított verse. „Jaj de borzasztó meleg van!“ — ez az első szava hozzánk mindenkinek, a kivel csak összetalálkozunk. Már az igaz, hogy régen volt olyan hideg és olyan meleg, mint ebben az esztendőben. Még az szerencsés, a ki fürdőben, vagy hűvös szobában töltheti a kánikulának e forró napjait, de megszenvednek a szegény mezei munkások, kepek, a kik munkaközben bizony még napernyőt se használhatnak. Hát még a szegény katonák, a kik posztó ruhában „czakompak“ felszerelve végzik a téiben is izzasztó gyakorlatokat. Nekik van még csak melegük!

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udv. fényképezők

Miskolcz,

Városháztér 20.

Külön e célra épített
kenyelmes műintézet.

Remek gyermek-
fényképek,

nagyítások

művészi kivitelben. — Platin és akwarelek
bármely kép után. — Műkedvelők részére
eladó kis gépek és vegyszerek.

Laptulajdonos: Szelenyi Lajos.

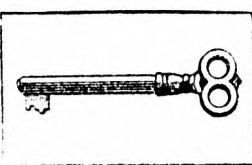
SZELÉNYI ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDÁJA MISKOLCZON.

Schicht-szappan

Szarvas Védjegy: Kulcs

Legjobb,
legkiadósabb
és ezért a

legolcsóbb szappan. Minden káros
anyagoktól mentes.

Mindenütt kapható.

Vásárlásnál ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ felirattal és a védjegy egyikével el van-e látva.

Hirdetések

= az ELLENZÉK =
részére jutányos
áron felvétetnek.

A Hess Ernő-féle

EUCALYPTUS

elismert, régi, jó háziszser egy
családnál sem hiányozzon! ==

EUCALYPTUS egy vegytiszta, 12 év óta egyenesen Ausztráliából behozott természetes gyógyanyag.

EUCALYPTUS Németországban, valamint az Osztrák-Magyar monarchiában törvényesen védve van.

Az aránylag igen olcsóra szabott ár (1 eredeti üveg 1 K 50 f., mely igen sokáig eltart) által mindenkinek módjában áll, hogy ezen elismert jó háziszser megrongált egészségét helyreállíthassa.

1500-nál több elismerő és hálanyilatkozat, kik izomfájás, szaggatás, mell- és hátfájdalmak, izomcsúz (Hoxenschuss), nehézlégzés, nátha, fejfájás, belső betegség, régi sebek és bőrbetegségekben stb. szenvedtek és e házi szer által meggyógyultak.

Senki el ne mulassza e nagyon érdekes könyvet, melyben az **Eucalyptus** készítmény és annak használati utasítása, valamint azon betegségek, melyeknél az **Eucalyptus** sikerrel használtatott, beszerezni.

E könyvet a szenvedő emberiség érdekében mindenkinek teljesen ingyen megküldöm.

A védjegyre kérem ügyelni!

HESS ERNŐ

Egyedüli raktár Miskolczon:

Eucalyptus Importeur.

Balogh József „Magyar

Klingenthal (Szászország).

korona“ gyógyszer-tárában.